

Men jeg er meget enig i, som fru Louise Frevert siger, at det her ikke skal handle om socio-økonomiske faktorer. Det handler ikke om, at vi skal udlevere hverken den enkelte elev eller forældrene eller skolen for den sags skyld. Det er meget følsomme oplysninger, og derfor skal man også være meget varsom med, hvordan man behandler dem.

På den anden side er der også hensynet til, at vi gerne vil se, hvad der er skolens udgangspunkt. Er det en god mønsterbryderskole? Kan den lære andre skoler noget? Så synes jeg, det er vigtigt, at vi får de oplysninger givet videre. Men lad os da se på det under udvalgsbehandlingen. Jeg tror, at vi er enige om målet, og så må vi jo så finde det bedste middel dertil.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Lovforslaget er en, i hvert fald set med radikale øjne, principielt uændret genfremsættelse af det forslag, som vi behandlede i sidste samling, og derfor skal jeg ikke give forslaget mange kommentarer med på vejen.

Det, som er vores grundlæggende bekymring, er, at den her type præsentationer fjerner fokus fra det, som er det egentlige, skolens formål, nemlig den bedst mulige undervisning af eleverne, og i stedet for får man fokus på, på hvilken måde man bedst muligt kan præsentere sig.

Kl. 16.35

Jeg synes, at forslaget om at bruge smileys er meget karakteristisk for, hvad det er, man risikerer at komme ud i, og hvis man som fru Louise Frevert synes, det er en god idé, at skolen på den måde ligesom karakteriseres af den ene, den anden eller den tredje type smiley, så synes jeg, at man på mange måder har placeret skolen i en bås, og at det dermed også kan medføre en forventning, som meget ofte risikerer at blive negativ.

Jeg synes, det må være interessant for den enkelte elev at vide, om der også på vedkommendes eksamensbevis kommer en angivelse af, om man har gået på en sur smiley-skole eller en glad smiley-skole. Det må antages at være en væsentlig information for en kommende uddannelsesinstitution eller arbejdsgiver, om vedkommende egentlig har bevæget sig i forhold til hans eller hendes baggrund og den forventning,

man kunne have til børn fra forskellige sociale lag.

Vi synes principielt ikke, at der er nogen forbedring i forhold til det, som det her forslag lægger op til, nemlig hele spørgsmålet om, hvad man skal bedømme en skole på.

Vi synes også, at tilgangen er uambitiøs. Det er, som om man vil privatisere det at gå i en god skole. Der ligger undermed, at man jo bare kunne have valgt en anden og bedre skole end den, børnene går på, og derfor er man mere eller mindre selv ude om det.

Man burde have den ambition, at alle skoler er gode skoler, man burde have den ambition, at kommunerne oplevede det som deres primære opgave at sørge for, at den skole, der var den lokale skole, også var førstevalget for alle forældre.

Derfor synes jeg, at forslaget er uambitiøst, fordi det i bund og grund bygger på, som der jo også står, at borgernes frie valg kan ske på et kvalificeret grundlag, og at kvaliteten fremmes. Med hensyn til frit valg er vi grundlæggende uenige i tilgangen til det, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Det er så endnu en genfremsættelse, vi har her, med små modifikationer, men de er så små, at det ikke gør nogen reel forskel for konklusionen fra vores side.

Når man laver de her udstillinger af skolers resultater på en række områder, så er det for mig at se ikke bare sådan, at man ikke engang laver symptombehandling, man fremviser bare symptomer. Man går ikke engang i gang med at behandle dem, man nærmer sig ikke engang at tage det skridt, der hedder at prøve at forholde sig til årsagerne til, at vi har problemer i nogle folkeskoler. Man lister dem bare op og udstiller dem.

Sådan må jeg i hvert fald forstå det, for i forslaget står der, at der ikke er nogen økonomiske konsekvenser. Det er fuldstændig renset for økonomiske konsekvenser, det her er en fuldstændig gratis omgang. Vi skal bare finde nogle oplysninger og så smække dem ud på internettet, og så kan forældrene ellers stemme med fødderne, hvis de vil noget med deres børn.